

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბარბარო იოსაფატ

ბარბარო (Barbaro) იოსაფატ (1413, ვენეცია, - 1494, იქვე), ვენეციელი ვაჭარი, დიპლომატი და მოგზაური. 1436-51 სავაჭრო საქმიანობასთან დაკავშირებით ცხოვრობდა ტანაისში (აზოვი), საიდანაც მოგზაურობდა კავკასიაში, ყირიმსა და სამხრ. რუსეთში. 1463-73 ვენეციის რესპ. წარმომადგენელი იყო ჯერ დაღმაციაში, შემდეგ ალბანეთში. ალბანეთში სახელი გაითქვა, როგორც სკანდერბეგის თანამებრძოლმა. 1473-77 ვენეციის რესპ. ელჩი იყო აყ-ყოიუნლუს სახელმწიფოში და ცდილობდა უზუნ-ჰასანი ჩაება ოსმალეთის წინააღმდეგ ბრძოლაში. 1477 დაბრუნდა ვენეციაში.

1475 ბ. იყო თბილისში. თავისი მოგზაურობა ბ-მ აღწერა წიგნში, რ-იც 2 ნაწილისაგან შედგება: 1. მოგზაურობა ტანაისში, სადაც გადმოცემულია პოლიტ., ეკონ. და ეთნ. ხასიათის ცნობები სხვადასხვა ქვეყანაზე, მ. შ. საქართველოზე; 2. მოგზაურობა ირანში. აქ მნიშვნელოვანია XV ს. II ნახ. საქართველოსა და აყ-ყოიუნლუს სახელმწიფოს ურთიერთობის საკითხები, აქვს ცნობა თბილისზეც.

ბ. აღწერს უზუნ-ჰასანის ლაშქრობას საქართველოში 1477. მისი ცნობით, დამპყრობელი ამ ლაშქრობისათვის საიდუმლოდ ემზადებოდა. დაახლ. 30-35 ათასიანი ლაშქრით, რ-შიც 20-24 ათასი ცხენოსანი იყო, უზუნ-ჰასანი ერთი კვირის განმავლობაში სხვა მიმართულებით მიდიოდა, შემდეგ კი... საქართველოსკენ იბრუნა პირი. ორი დღის შემდეგ დამპყრობლები თბილისამდე მოვიდნენ. მოსახლეობა წინასწარ გაიხიზნა. უზუნ-ჰასანი თბილისს წინააღმდეგობის გაუწევლად დაეუფლა. მტრის მიერ დატყვევებულთა რიცხვი 4-5 ათასი იქნებოდა.

თბზ.: XV საუკუნის იტალიელ მოგზაურთა ცნობები საქართველოს შესახებ. იტალიურიდან თარგმნა, შესავალი, შენიშვნები და საძიებლები დაურთო ე. მამისტვალიშვილმა, თბ., 1981.

ე. მამისტვალიშვილი
